Гавед (та) гад, дивеч, Соф. из глъбоките води се пръкнали и подвъдили всякакъв дребни гаведи и малки живо-тинки. Л. Д. 1872 р. 130. вълци и друг такъв гавет Л. Д. 1873 р. 278.

Гавединка (та) от гавед, и много други гадини гавединьки. З. 190.

Гавкам. гл. вл.¹⁾ в. гавкам, гатакам, загатнувам, задавам гатанки. 2) лъжа, мътам, в. гавиувам.

Гавиувам, гл. учщ. от гавия.

Гавия гл. св. 1) на гавам, гавкам, гавиувам 2) загатния, задам гатанка. 3) лъжа, мътам: гавиха ме, мътнаха ме, излъгаха ме; мала та че те гавиах

Гавра (та) дума на присмѣх, подби-шега; земи ме на гавра.

Гавран (чт) в. гарван

Гавренили Гяурени село Никополско

Гавранов, а, о, —и (чт)

Гаврило (то) нещо с' което се гаврят и което гаврят: не съм ви гаврило да се гаврите с' мене.

Гаврогled (чт) крив, шашав, разногled: едно око има и то гаврогледо. Ч. 157. Гледа на гавра

Гаврувам се гл. учщ.

Гавря се гл. общ. подбивам си шега. Гаврѝ се ѝ сиромаш'та. Ч. 141. 2) шавря се, гевезя се, подмилкувам се на подигравка. 3) помаг. глезя се, труфя се, кичя се, контя се: каква се е изгаврила, наконтила, стъкмала, кордисала.

Гавтандрия (та) в. гайтандрия у Дюверноа, но правилно кавтанджия: събират се много абаджие и гавтанджие.

Гага (та) 1) клъв, клъвоч, клев, клюв (у птиците) джонка, и клюн, клюнец. 2) тръба издкаква по мягкитѣ: църкови гаги. 3) игра и джаква

Гаванчест, а, о, —и (чт), който има обло, търкалясто и пълно, като гавана; в. Будурес

Гавриил, един от главните ангели. Той бил пращан при пророкът Даниила да му изтълкува видението му; още при Захария да му извести за рождението на Йо. Кръстителя. След шест месеца бил проводен в' Назарет при Дева Мария. Лук. 1; 26–38.

16